

عنوان مقاله:

فضامندی در نظریه های اجتماعی

محل انتشار:

نخستین همایش منطقه ای معماری، شهر، توسعه (چالش ها و راهکارهای مدیریت شهری) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه معتقدی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر؛ دانشجوی دکتری رشته معماری دانشگاه آزاد واحد اهواز

پوریا صالحی - فارغ التحصیل رشته معماری در مقطع کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

موضوع فضا و پرداختن به آن ماهیتی میان رشته ای داشته و تاکنون از دریچه های متفاوتی به آن نگریسته و جنبه های مختلفی از آن مورد بررسی و تفحص قرار گرفته است. فضا از موضوعات با اهمیت در علوم اجتماعی، فلسفه و روانشناسی بوده و از طرفی به روشنی از مباحث مورد مطالعه و یکی از دغدغه های اصلی معماران، برنامه ریزان شهری و شهرسازی است. دگرگونی مفاهیم مربوط به فضا و تغییر نگرش و شیوه های مطالعه آن به تبع تحولات پارادایمی عصر حاضر، فضا و فضامندی را در کانون تفکرات و مطالعات اجتماعی قرار داده است. همچنین برگزیدن رویکردهای جامعه شناسانه، انسان شناسانه، فمینیستی، پسا ساختار گرایانه و ... از جانب برنامه ریزان شهری، معماران، شهرسازان و دیگر صاحب نظران و دست اندرکاران طراحی فضا، منجر به شکل گیری تحلیل هایی نو در این زمینه و همچنین درکی ژرف تر از فضا گشته است. همان گونه که رویکردهای نیوتنی در عرصه علوم طبیعی سیطره بی چون و چرای خود را از دست داده اند و زمان نگرش های یک جانبه و پوزیتویسمی صرف به جهان و آنچه در آن رخ می دهد به پایان رسیده، نگرش دکارتی به فضا که آن را به گونه ای مطلق ظرفی برای جای دادن زندگی آدمی می داند نیز نیاز به بانگری دارد. از این رو جای آن دارد که تعاریف مطلق و ذات گرا درباره فضا که آن را به مثابه «فاصله میان اشیاء» و یا «جایی برای اشیاء» می بیند را کنار گذاشته و مفاهیمی بر ساختی و ارتباطی از فضا را جایگزین آن کنیم. این مقاله سعی در شرح این گذر فکری در باب فضا و بر بنیان نظریه های اجتماعی دارد.

کلمات کلیدی:

فضا، فضامندی، نظریه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/537861>

